

18/DA

WP 254 rev. 01

Artikel 29-Gruppen

Reference vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau

Vedtaget den 28. november 2017

Som senest revideret og vedtaget den 6. februar 2018

Artikel 29-Gruppen er nedsat ved artikel 29 i direktiv 95/46/EF. Gruppen er et uafhængigt EU-rådgivningsorgan vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred. Dens opgaver er beskrevet i artikel 30 i direktiv 95/46/EF og artikel 15 i direktiv 2002/58/EF.

Sekretariatet varetages af Direktorat C (Grundlæggende Rettigheder og Unionsborgerskab) i Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, B-1049 Bruxelles, Belgien, kontor nr. MO-59 02/013.

Websted: http://ec.europa.eu/newsroom/article29/news.cfm?item_type=1358&tpa_id=6936

Indledning

EU-databeskyttelsesmyndighedernes arbejdsgruppe¹ (herefter benævnt "Artikel 29-gruppen"), har tidligere udgivet et arbejdsdokument om videregivelse af personoplysninger til tredjelande (dokument WP12)². I forlængelse af, at direktivet erstattes med EU's generelle forordning om databeskyttelse (GDPR)³, er Artikel 29-gruppen i færd med at revidere sin tidligere vejledning, WP12, for at bringe denne i overensstemmelse med den nye lovgivning og Domstolens seneste retspraksis⁴.

Dette arbejdsdokument har til formål at ajourføre kapitel 1 i WP12 vedrørende det centrale spørgsmål om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i et tredjeland, et område eller en eller flere specifikke sektorer i det pågældende tredjeland, eller i en international organisation (herefter benævnt "tredjelande eller internationale organisationer"). Det nævnte dokument vil i de kommende år løbende blive revideret og om nødvendigt ajourført for at tage hensyn til de praktiske erfaringer med anvendelsen af GDPR. Kapitel 2 (*Anvendelse af metoden på lande, som har ratificeret Europarådets konvention 108*) og 3 (*Anvendelse af metoden på selvregulering i erhvervslivet*) i WP12-dokumentet forventes at blive ajourført på et senere tidspunkt.

Dette arbejdsdokument vedrører udelukkende afgørelser om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed, som er gennemførelsesretsakter⁵ fra Europa-Kommissionen, jf. artikel 45 i GDPR. Andre aspekter af videregivelsen af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer vil blive gennemgået i senere arbejdsdokumenter, som vil blive offentliggjort separat (bindende virksomhedsregler, undtagelser osv.).

Dette dokument har til formål at vejlede Kommissionen og Artikel 29-Gruppen med hensyn til at vurdere databeskyttelsesniveauet i tredjelande og internationale organisationer i henhold til GDPR, idet det opstiller de centrale databeskyttelsesprincipper, som skal være til stede i et tredjelands lovgivning eller i en international organisation for at sikre, at niveauet i det væsentlige stemmer overens med niveauet i EU-lovgivningen. Derudover kan det fungere som en vejledning for tredjelande og internationale organisationer, som er interesserede i at opnå et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Principperne i arbejdsdokumentet er imidlertid ikke rettet direkte mod dataansvarlige eller databehandlere.

Dokumentet består af fire kapitler:

Kapitel 1: Generelle oplysninger om begrebet et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Kapitel 2: Proceduremæssige aspekter i forbindelse med vurdering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til GDPR.

Kapitel 3: Generelle principper for databeskyttelse. Dette kapitel indeholder de centrale generelle principper for databeskyttelse, som skal sikre, at databeskyttelsesniveauet i et tredjeland eller en international organisation i det væsentlige svarer til det niveau, der er fastsat i EU-lovgivningen.

Kapitel 4: Væsentlige former for garanti i forbindelse med adgang til data vedrørende retshåndhævelse og statens sikkerhed for at begrænse indgriben i de grundlæggende rettigheder. Dette kapitel omfatter de væsentlige garantier for adgang til data vedrørende retshåndhævelse og statens sikkerhed i forlængelse af Domstolens dom i Schrems-sagen i 2015 og på grundlag af Artikel 29-gruppens arbejdsdokument om væsentlige garantier, som blev vedtaget i 2016.

¹Som nedsat ved artikel 29 i EU's databeskyttelsesdirektiv 95/46/EF.

² WP12, "Arbejdsdokument: Videregivelse af personoplysninger til tredjelande: Anvendelse af artikel 25 og 26 i EU's databeskyttelsesdirektiv", vedtaget af arbejdsgruppen den 24. juli 1998.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EØS-relevant tekst).

⁴ Herunder sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, den 6. oktober 2015.

⁵ Se de relevante artikler (artikel 45, stk. 3, og artikel 93, stk. 2) i GDPR for yderligere oplysninger om gennemførelsesretsakter.

Kapitel 1: Generelle oplysninger om begrebet et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau

I artikel 45, stk. 1, i GDPR fastsættes det princip, at overførsel af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation kun kan finde sted, hvis tredjelandet, området eller en eller flere specifikke sektorer i det pågældende tredjeland, eller den pågældende internationale organisation har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Begrebet "tilstrækkeligt beskyttelsesniveau", som allerede var at finde i direktiv 95/46, er blevet videreudviklet af Domstolen. Det er her vigtigt at minde om den standard, som Domstolen opstiller i Schrems-sagen, nemlig, at mens "*beskyttelsesniveauet*" i tredjelandet "*i det væsentlige svarer*" til det niveau, der er sikret inden for EU, kan "*de midler, som tredjelandet anvender i denne henseende for at sikre et sådant beskyttelsesniveau, [...] være forskellige fra de midler, som gennemføres inden for [EU]*"⁶. Formålet er derfor ikke at afspejle den europæiske lovgivning punkt for punkt, men at fastsætte lovgivningens centrale hovedkrav.

Formålet med Kommissionens afgørelser om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed er formelt og med bindende virkning for medlemsstaterne at fastslå,⁷ at databeskyttelsesniveauet i et tredjeland eller en international organisation i det væsentlige skal svare til det databeskyttelsesniveau, der er sikret inden for EU⁸. Beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed kan opnås ved en kombination af rettigheder for de registrerede og forpligtelser for dem, der behandler data, eller som fører kontrol med en sådan behandling, og uafhængige organers tilsyn. Databeskyttelsesreglerne er imidlertid kun effektive, hvis de kan håndhæves og bliver fulgt i praksis. Der skal derfor ikke kun tages hensyn til indholdet i de regler, der gælder for personoplysninger, som overføres til et tredjeland eller en international organisation, men også til det system, der skal sikre reglernes effektivitet. Effektive håndhævelsesmekanismer er af afgørende betydning for databeskyttelsesreglernes effektivitet.

I artikel 45, stk. 2, i GDPR fastsættes de elementer, som Kommissionen skal tage i betragtning ved vurdering af beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed i et tredjeland eller en international organisation.

Kommissionen skal f.eks. tage højde for retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, relevant lovgivning, tilstedeværelse af en eller flere velfungerende uafhængige tilsynsmyndigheder og de internationale forpligtelser, som tredjelandet eller den internationale organisation har påtaget sig.

Det er således klart, at enhver fornuftig analyse af beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed skal omfatte de to grundlæggende elementer, som er de gældende reglers indhold og midlerne til at sikre deres effektive anvendelse. Det påhviler Kommissionen regelmæssigt at kontrollere, at de indførte regler er effektive i praksis.

Selve kernen i "indholdsprincipperne" og "procedure-/håndhævelseskravene" i forbindelse med databeskyttelse, der kan opfattes som et minimumskrav for, at beskyttelsen er tilstrækkelig, stammer fra EU's charter om grundlæggende rettigheder og GDPR. Derudover bør andre internationale aftaler om databeskyttelse, herunder konvention 108, ligeledes tages i betragtning⁹.

Der skal desuden tages højde for den retlige ramme for offentlige myndigheders adgang til personoplysninger. Der findes yderligere oplysninger herom i arbejdsdokument 237 (dokumentet om væsentlige garantier)¹⁰ vedrørende garantier i forbindelse med overvågning.

Generelle bestemmelser om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred i tredjelandet er ikke tilstrækkelige. Tværtimod skal der indgå specifikke bestemmelser, som tilgodeser konkrete behov for

⁶ Sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, 6. oktober 2015 (præmis 73 og 74).

⁷ Artikel 288, stk. 2, i TEUF.

⁸ Sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, 6. oktober 2015 (præmis 52).

⁹ Betragtning 105 i GDPR.

¹⁰ Arbejdsdokument 01/2016 om berettigelsen af indgreb i de grundlæggende rettigheder til beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse gennem overvågningsforanstaltninger ved overførsel af personoplysninger (Working Document 01/2016 on the justification of interferences with the fundamental rights to privacy and data protection through surveillance measures when transferring personal data (European Essential Guarantees)), 16/EN WP 237, 13. april 2016.

praktisk relevante aspekter af retten til databeskyttelse, i tredjelandets eller den internationale organisations retlige ramme, og bestemmelserne skal kunne håndhæves.

Kapitel 2: Proceduremæssige aspekter i forbindelse med vurdering af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til GDPR.

For at Databeskyttelsesrådet skal kunne varetage sin opgave med at afgive udtalelse til Kommissionen i henhold til artikel 70, stk. 1, litra s), i GDPR, skal Databeskyttelsesrådet have forelagt relevant dokumentation, herunder relevant korrespondance og Kommissionens resultater. Når den retlige ramme er kompleks, bør dette omfatte alle rapporter udarbejdet om databeskyttelsesniveauet i tredjelandet eller den internationale organisation. Under alle omstændigheder bør de af Kommissionen forelagte oplysninger være udtømmende og sætte Databeskyttelsesrådet i stand til at foretage en vurdering af databeskyttelsesniveauet i det pågældende tredjeland. Databeskyttelsesrådet forelægger rettidigt en udtalelse om Kommissionens resultater og påpeger eventuelle utilstrækkeligheder i beskyttelsesniveauet. Databeskyttelsesrådet bestræber sig endvidere på at stille forslag om ændringer for at afhjælpe sådanne utilstrækkeligheder.

Ifølge artikel 45, stk. 4, i GDPR påhviler det Kommissionen løbende at overvåge udvikling, der kan påvirke virkningen af afgørelser om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed.

I artikel 45, stk. 3, i GDPR fastsættes det, at der skal foretages en regelmæssig revision mindst hvert fjerde år. Dette er imidlertid en generel tidsramme, som skal tilpasses de enkelte tredjelands eller internationale organisationer, der er omfattet af en afgørelse om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed. Alt efter forholdene kan det bestemmes at indføre en kortere revisionscyklus. Derudover kan hændelser eller andre oplysninger om eller ændringer af den retlige ramme i tredjelandet eller den pågældende internationale organisation gøre det nødvendigt at foretage en revision før tid. Det synes endvidere passende at foretage en første revision af en helt ny afgørelse om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed ret tidligt og så gradvist tilpasse revisionscyklussen alt efter de opnåede resultater.

I lyset af Databeskyttelsesrådets beføjelse til at afgive udtalelse til Kommissionen, hvis et tredjeland, et område eller en eller flere specifikke sektorer i det pågældende tredjeland, eller en international organisation ikke længere sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal Databeskyttelsesrådet rettidigt have forelagt fornuftige oplysninger fra Kommissionen om overvågningen af den relevante udvikling i tredjelandet eller den internationale organisation. Databeskyttelsesrådet bør således holdes orienteret om enhver revisionsproces og revisionsmission i tredjelandet eller den internationale organisation. Databeskyttelsesrådet så gerne, at det blev tilbudt at deltage i disse revisionsprocesser og -missioner.

Det bør endvidere bemærkes, at Kommissionen i henhold til artikel 45, stk. 5, i GDPR er berettiget til at ophæve, ændre eller suspendere eksisterende afgørelser om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed. Databeskyttelsesrådet bør således inddrages i ophævelses-, ændrings- eller suspensionsproceduren, idet det bør anmodes om en udtalelse, jf. artikel 70, stk. 1, litra s).

Derudover skal databeskyttelsesmyndighederne, som det nu er fastlagt i artikel 58, stk. 5, i GDPR og i henhold til Domstolens dom i Schrems-sagen, kunne indlede en retssag, hvis de finder en persons indsigelse mod en afgørelse om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed begrundet: *"I denne henseende påhviler det den nationale lovgiver at fastsætte retsmidler, der gør det muligt for den pågældende nationale tilsynsmyndighed at gøre de klagepunkter, som den finder begrundede, gældende for de nationale domstole, således at disse, såfremt de deler myndighedens tvivl vedrørende gyldigheden af Kommissionens afgørelse, kan foretage en præjudiciel forelæggelse med henblik på en efterprøvelse af denne afgørelses gyldighed"*¹¹.

¹¹ Sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, 6. oktober 2015 (præmis 65).

Kapitel 3: Generelle databeskyttelsesprincipper, der skal sikre, at databeskyttelsesniveauet i et tredjeland, et område eller en eller flere specifikke sektorer i det pågældende tredjeland, eller en international organisation i det væsentlige svarer til det niveau, der fastsættes i EU-lovgivningen

Et tredjelands eller en international organisations system skal omfatte følgende grundlæggende principper og mekanismer for indhold og procedure/håndhævelse i forbindelse med databeskyttelse:

A. Indholdsprincipper:

1) Begreber

Der bør være indført grundlæggende databeskyttelsesbegreber og/eller -principper. Terminologien skal ikke nødvendigvis være den samme som i GDPR, men begreberne bør afspejle og være i overensstemmelse med begreberne i europæisk databeskyttelseslovgivning. GDPR omfatter eksempelvis følgende vigtige begreber: "personoplysninger", "behandling af personoplysninger", "dataansvarlig", "databehandler", "modtager" og "følsomme oplysninger".

2) Grundlag for lovlig og rimelig behandling til legitime formål

Personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og legitimt.

Det legitime grundlag for lovlig, rimelig og legitim behandling af personoplysninger bør være fastlagt på en tilstrækkeligt klar måde. Den europæiske ramme anerkender flere former for legitime grundlag, herunder f.eks. bestemmelser i national lovgivning, den registreredes samtykke, opfyldelse af en kontrakt eller den dataansvarliges eller en tredjemands legitime interesse, som ikke går forud for den fysiske persons interesser.

3) Princippet om formålsbegrænsning

Personoplysninger skal behandles til et specifikt formål og efterfølgende udelukkende anvendes, såfremt anvendelsen ikke er uforenelig med formålet med behandlingen.

4) Princippet om datakvalitet og proportionalitet

Personoplysninger skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte. De skal være tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til de formål, hvortil de behandles.

5) Princippet om dataopbevaring

Personoplysninger bør generelt ikke opbevares i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil personoplysningerne behandles.

6) Princippet om sikkerhed og fortrolighed

Enhver enhed, som behandler personoplysninger, bør sikre, at oplysningerne behandles på en måde, der garanterer personoplysningernes sikkerhed, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger. I forbindelse med sikkerhedsniveauet bør det aktuelle tekniske niveau og de dermed forbundne omkostninger tages i betragtning.

7) Princippet om gennemsigtighed

Alle fysiske personer skal underrettes om de vigtigste elementer i behandlingen af deres personoplysninger på en klar, lettilgængelig, kortfattet, gennemsigtig og letforståelig måde. Disse oplysninger skal omfatte formålet med behandlingen, den dataansvarliges identitet, de rettigheder, som den pågældende fysiske person har, samt andre oplysninger, der måtte være nødvendige af hensyn til rimeligheden. Der kan under visse omstændigheder være undtagelser fra denne ret til underretning, f.eks. af hensyn til efterforskning af strafbare handlinger, statens sikkerhed, retsvæsenets uafhængighed og retssager eller andre vigtige målsætninger af generel samfundsinteresse, som det er tilfældet i artikel 23 i GDPR.

8) Retten til indsigt, berigtigelse, sletning og indsigelse

Den registrerede har ret til at få bekræftet, om personoplysninger vedrørende den pågældende behandles, og til at få adgang til personoplysningerne, herunder udlevering af en kopi af alle de oplysninger vedrørende den pågældende, der behandles.

Den registrerede har ret til om nødvendigt at få berigtiget sine oplysninger af særlige grunde, f.eks. hvis oplysningerne viser sig at være urigtige eller ufuldstændige, og til at få slettet sine personoplysninger, når behandlingen f.eks. ikke længere er nødvendig eller er ulovlig.

Den registrerede har også til enhver tid ret til af vægtige legitime grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod behandlingen af den pågældendes personoplysninger under bestemte forhold, der er fastsat i tredjelandets lovgivning. I GDPR omfatter disse forhold f.eks. forhold, hvor behandling er nødvendig for at udføre en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, eller hvor behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse.

Udøvelsen af disse rettigheder bør ikke være overdrevent byrdefuld for den registrerede. Rettighederne kan eventuelt begrænses, f.eks. af hensyn til efterforskning af strafbare handlinger, statens sikkerhed, retsvæsenets uafhængighed og retssager eller andre vigtige målsætninger af generel samfundsinteresse, som det er tilfældet i artikel 23 i GDPR.

9) Begrænsninger for videreoverførsel

Videreoverførsel af personoplysninger fra den oprindelige modtager af den oprindelige overførsel af oplysninger bør kun være tilladt, når den efterfølgende modtager (dvs. modtageren af videreoverførslen) også er underlagt regler (herunder kontraktbestemmelser), som giver et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, og følger de relevante instrukser ved behandling af oplysningerne på den dataansvarliges vegne. Beskyttelsesniveauet for fysiske personer, hvis personoplysninger overføres, må ikke undermineres af videreoverførslen. Det påhviler den oprindelige modtager af de oplysninger, som overføres fra EU, at sikre, at der stilles passende garantier for oplysningernes videreoverførsel, når der ikke foreligger en afgørelse om beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed. Sådanne videreoverførsler af personoplysninger må kun finde sted til begrænsede og specifikke formål, og så længe der er et retsgrundlag for behandlingen.

B. Eksempler på yderligere indholdsprincipper, der skal anvendes på specifikke former for behandling:

1) Særlige kategorier af personoplysninger

Der bør findes særlige garantier, når der er tale om "særlige kategorier af personoplysninger"¹². Disse kategorier bør afspejle kategorierne i artikel 9 og 10 i GDPR. Denne beskyttelse bør ydes gennem strengere krav til databehandlingen, f.eks. krav om, at den registrerede skal give udtrykkeligt samtykke til behandlingen, eller gennem supplerende sikkerhedsforanstaltninger.

2) Direkte markedsføring

Hvis personoplysninger behandles med henblik på direkte markedsføring, bør den registrerede til enhver tid have ret til gratis at gøre indsigelse mod en sådan behandling.

3) Automatiske afgørelser og profilering

Afgørelser, der alene bygger på automatisk behandling (automatiske individuelle afgørelser), herunder profilering, og som har retsvirkning eller betydeligt påvirker den registrerede, må kun anvendes på visse betingelser, der er fastsat i tredjelandets lovramme. I henhold til europæisk lovgivning omfatter disse betingelser f.eks. krav om indhentning af den registreredes udtrykkelige samtykke eller afgørelsens nødvendighed med henblik på indgåelse af en aftale. Hvis ikke afgørelsen opfylder betingelserne i tredjelandets lovgivning, skal den registrerede have ret til ikke at være omfattet af den. Tredjelandets lovgivning bør under alle omstændigheder indeholde de nødvendige garantier, herunder retten til at blive underrettet om de specifikke grunde til afgørelsen og den logik, der ligger bag, til at rette urigtige eller ufuldstændige oplysninger og til at gøre indsigelse mod en afgørelse, som er truffet på et fejlagtigt grundlag.

C. Procedure- og håndhævelsesmekanismer:

Selv om de midler, som tredjelandet anvender for at sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, kan være forskellige fra de midler, som gennemføres inden for EU¹³, skal et system, der svarer til det europæiske system, være kendetegnet ved følgende elementer:

1) Kompetent uafhængig tilsynsmyndighed

Der bør være en eller flere uafhængige tilsynsmyndigheder, som har til opgave at overvåge, sikre og håndhæve overholdelsen af bestemmelserne om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred i tredjelandet. Tilsynsmyndigheden handler fuldstændig uafhængigt og uvildigt ved udførelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser og skal hverken indhente eller acceptere instrukser. I den forbindelse skal tilsynsmyndigheden have alle tilgængelige beføjelser og missioner, der er nødvendige for at sikre, at databeskyttelsesrettighederne overholdes, og øge bevidstheden herom. Der bør også tages hensyn til tilsynsmyndighedens personale og budget. Tilsynsmyndigheden skal også være i stand til at foretage undersøgelser på eget initiativ.

2) Databeskyttelsessystemet skal sikre en høj grad af overholdelse

Et system i et tredjeland skal sikre en høj grad af ansvarlighed og bevidsthed blandt de dataansvarlige og dem, der behandler personoplysninger på deres vegne, om deres forpligtelser, opgaver og ansvar, og blandt de registrerede om deres rettigheder og midlerne til at gøre disse rettigheder gældende. Tilstedeværelsen af effektive og afskrækkende sanktioner kan spille en vigtig rolle med hensyn til at

¹² Disse særlige kategorier af personoplysninger betegnes også som "følsomme oplysninger" i betragtning 10 i GDPR.

¹³ Sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, 6. oktober 2015, præmis 74.

sikre, at reglerne bliver overholdt, og det kan systemer med direkte kontrol fra myndighedernes, revisorers eller uafhængige databeskyttelsesembedsmænds side naturligvis også.

3) Ansvarlighed

Et tredjelands databeskyttelseslovgivning bør forpligte dataansvarlige og/eller dem, der behandler personoplysninger på deres vegne, til at overholde lovgivningen og til at kunne påvise en sådan overholdelse, navnlig over for den kompetente tilsynsmyndighed. Sådanne foranstaltninger kan f.eks. omfatte konsekvensanalyser vedrørende databeskyttelse, opbevaring af registre eller logfiler over databehandlingsaktiviteter i et passende tidsrum, udpegelse af en databeskyttelsesrådgiver eller databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger.

4) Databeskyttelsessystemet skal støtte og hjælpe de registrerede med at udøve deres rettigheder og omfatte passende søgsmålmekanismer

Fysiske personer skal kunne gøre brug af retsmidler til at få håndhævet deres rettigheder hurtigt og effektivt og uden uforholdsmæssigt store omkostninger samt til at sikre overholdelse. Det kræver, at der er indført tilsynsmekanismer, som muliggør uafhængig undersøgelse af klager og sikrer, at alle krænkelser af retten til databeskyttelse og respekt for privatlivets fred bliver identificeret og straffet i praksis.

Når reglerne ikke bliver overholdt, skal den registrerede endvidere have adgang til effektiv administrativ og retslig prøvelse, herunder krav om erstatning for skader som følge af ulovlig behandling af den pågældendes personoplysninger. Dette er et centralt element, som skal omfatte et system med uafhængig voldgift, der gør det muligt at få udbetalt erstatning og pålagt sanktioner, når dette er påkrævet.

Kapitel 4: Væsentlige garantier i tredjelande for adgang til retshåndhævelse og statens sikkerhed for at begrænse indgriben i de grundlæggende rettigheder

Ved vurdering af beskyttelsesniveauets tilstrækkelighed, jf. artikel 45, stk. 2, litra a), skal Kommissionen tage hensyn til "*relevant lovgivning, både generel og sektorbestemt, herunder vedrørende offentlig sikkerhed, forsvar, statens sikkerhed og strafferet og offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, samt gennemførelsen af sådan lovgivning ...*".

I Schrems-sagen bemærkede Domstolen, at "*udtrykket "et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau" imidlertid forstås således, at det opstiller et krav om, at dette tredjeland på grundlag af dets nationale lovgivning eller dets internationale forpligtelser faktisk sikrer et beskyttelsesniveau for frihedsrettighederne og de grundlæggende rettigheder, som i det væsentlige svarer til det niveau, der er sikret inden for Unionen i medfør af direktiv 95/46, sammenholdt med chartret*". Selv om de midler, som tredjelandet anvender i denne henseende, kan være forskellige fra de midler, som gennemføres inden for Unionen, skal disse midler ikke desto mindre i praksis vise sig at være effektive¹⁴.

I denne forbindelse fremsatte Domstolen også en kritisk bemærkning om, at den tidligere Safe Harbor-beslutning ikke indeholder nogen "*konstateringer om, hvorvidt der i USA foreligger regler af statslig karakter, hvorved det tilsigtes at begrænse de eventuelle indgreb i de grundlæggende rettigheder hos de personer, hvis oplysninger bliver videregivet fra Unionen til USA, hvilke indgreb de statslige enheder i dette land er beføjet til at foretage, når der herved forfølges legitime mål, såsom statens sikkerhed*".

Artikel 29-gruppen har i udtalelse WP 237, vedtaget den 13. april 2016, identificeret væsentlige garantier, som afspejler Domstolens retspraksis og EMRK med hensyn til overvågning. Anbefalingerne i WP 237 gælder stadig og bør tages i betragtning ved vurdering af tilstrækkeligheden af et tredjelandets beskyttelsesniveau med hensyn til overvågning, men anvendelsen af disse garantier kan være forskellig, alt efter om der er tale om adgang til oplysninger i forbindelse med retshåndhævelse eller i forbindelse med statens sikkerhed. Disse fire garantier skal dog fortsat respekteres i samtlige tredjelande i forbindelse med adgang til oplysninger, uanset om formålet hermed er statens sikkerhed eller retshåndhævelse, hvis beskyttelsesniveauet skal kunne opfattes som tilstrækkeligt:

- 1) Behandlingen skal baseres på klare, præcise og tilgængelige regler (retsgrundlag)**
- 2) De forfulgte legitime formåls nødvendighed og proportionalitet skal kunne påvises**
- 3) Behandlingen skal være underlagt uafhængigt tilsyn**
- 4) Fysiske personer skal have adgang til effektive retsmidler.**

¹⁴ Sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner, 6. oktober 2015, præmis 74.